

NHẬN ĐỊNH:

NGU DỐT CỦA QUỶ MA

Đỗ Thái Nhiên
(<http://www.vietvusa.com>)

Ngụy là giả, là sai sự thực. Ngụy biện là kiểu lý luận dùng điều giả để khuất lấp sự thực, lấy điều gian dối để đánh lạc hướng nhận định của công luận. Ngụy biện là gì? Thông thường ngu có nghĩa là dốt, là ngây ngô khờ dại, là không hiểu gì cả. Người ngu biện là người viện dẫn sự ngu dốt của chính mình để biện hộ cho những hành động gây thiệt hại cho người khác. Nói rõ hơn: Người ngu biện là người cho rằng sự ngu dốt của một người hiền nhiên là lý lẽ giúp người đó giải trừ được mọi trách nhiệm đối với tội ác do đương sự tạo ra. Sau đây là một trường hợp ngu biện điển hình:

Ông Dương Danh Dy là nhà ngoại giao có nhiều thập niên làm việc cho sứ quán CSVN tại Trung Quốc. Có thể nói được rằng Dương Danh Dy là người đứng hàng đầu trong số những người hiểu biết thấu đáo về quan hệ ngoại giao giữa CSVN và Trung Quốc trong hơn nửa thế kỷ qua. Ngày 02 tháng 07 năm 2009, nhân một cuộc phỏng vấn của ông Mạc Lâm, phóng viên đài Á Châu Tự Do, ông Dương Danh Dy cho biết: Trong chiến tranh chống Pháp, Trung quốc giúp CSVN bằng cách chuyển tải vũ khí từ nội địa Trung Quốc xâm nhập Việt Bắc. Muốn vậy, Trung Quốc phải xây dựng những tuyến đường chạy quanh co vượt núi băng đồi trên lãnh thổ Việt Nam. Sau này khi xảy ra những tranh chấp về biên giới Việt Hoa, đại diện của Bắc Kinh nói chắc như đinh đóng cột rằng: *“Đường của tôi ở đâu thì đất của tôi ở đấy.”*

Ông Dương Danh Dy nhận xét: *“Tôi xin nói thật, tôi đã từng đi điều tra biên giới trên bộ nhiều lần và tôi thấy đúng là sự ngây ngô khờ dại.”*

Ông Dương Danh Dy kết luận: *“Thế là mình mất toi mấy chục hecta trở lên. Làm thế nào được! Đấy, lúc đó là trong hoàn cảnh thời chiến. Người ta giúp mình, mình chẳng bao giờ nghĩ tới chuyện đó, có thể là không nghĩ ra, có thể là dốt, vân vân. Bây giờ muốn trách cứ thế nào thì cũng phải chịu thôi!”*

Câu chuyện của ông Dương Danh Dy gồm hai trọng điểm: Một là Trung Quốc lấn chiếm lãnh thổ Việt Nam dựa vào lý luận **công trình xây dựng của Trung Quốc tới đâu, lãnh thổ của Trung Quốc mở rộng tới đó**. Hai là ông Dương Danh Dy chỉ đề cập tới một hồ sơ mất đất. Trên thực tế, có rất nhiều hồ sơ mất đất. Trên thực tế, dọc theo biên giới Việt Hoa, CSVN đã để rơi vào tay Trung Quốc vô số đất đai của Tổ Tiên.

Sau những mất đất dọc theo biên giới, liệu chừng CSVN có hay không từ bỏ náo trạng ngu dốt nhằm giúp cho Việt Nam tránh khỏi tai họa *“Đường của tôi ở đâu thì đất của tôi ở đấy”*? Thừa rằng mãi cho tới ngày nay, CSVN chẳng những không xa rời sự ngu dốt mà còn làm cho sự ngu dốt kia nhân rộng gấp nhiều lần. Thật vậy, ngày 04/02/2009, tại Hà Nội, thủ tướng CSVN khẳng định: *“Việc khai thác bauxite tại Tây Nguyên là chủ trương lớn của đảng và nhà nước”*. Chủ trương lớn ở đây là lớn cái ngu, lớn cái “ngây ngô khờ dại”. Bằng vào *“chủ trương lớn”* vừa kể, CSVN đã cho phép Trung Quốc mang vô số công nhân lao động chân tay vào Việt Nam để khai thác bauxite. Song song với việc khai thác kia là sự kiện Trung Quốc được quyền mở những tuyến đường chuyển tải tài nguyên từ Việt Nam về Trung Quốc.

Nhận định

Ngày 7/7/09 tin từ Việt nam cho biết: Công ty Kaidi của Trung quốc đã trúng thầu xây dựng nhà máy điện Mạo Khê, tỉnh Quảng Ninh, Bắc phần Việt Nam. Chi phí xây dựng lên tới 500 triệu Mỹ Kim. Khác với Mỹ, Nhật, Đại Hàn v.v, Trung Quốc là quốc gia được miễn trừ thuế kinh doanh khi vào Việt Nam đầu tư. Vì vậy trong mỗi trường hợp dự thầu, Trung Quốc bao giờ cũng rao giá nhận thầu thấp nhất. Và cũng vì vậy Trung Quốc hiển nhiên là quốc gia “độc quyền” trúng thầu tại Việt Nam. Cứ mỗi vụ trúng thầu như vậy là nhiều ngàn dân lao động chân tay từ Trung Quốc lục tục kéo vào Việt Nam với mớ máy móc sản xuất thực sự lỗi thời.

Trước kia, theo Dương Danh Dy, Trung Quốc chỉ cần hô hoán lên rằng “Đường của tôi ở đâu, đất của tôi ở đây” là đủ lý lẽ để CSVN cúi đầu nhường đất cho Bắc Kinh. Ngày nay, quái tượng bauxite Tây Nguyên cộng với hàng loạt “trúng thầu xây dựng” do Hà nội công hiến cho Bắc Triều đã tạo cơ hội để Trung Quốc ăn nói hung hãn hơn: “*Đường của tôi ở đâu, công trình xây dựng của tôi ở đâu, dân của tôi ở đâu, đất của tôi ở đây!*”. Không còn nghi ngờ gì nữa, tầm vóc ngu dốt của CSVN càng tăng trưởng, ngôn ngữ cướp đất của Trung quốc càng ngang ngược và trịch thượng.

Bây giờ hãy trở lại với câu chuyện giữa Dương Danh Dy và Mặc Lâm, phóng viên đài Á Châu Tự Do. Dĩ nhiên những gì Dương Danh Dy phát biểu đều được Hà Nội cho phép. Nói rõ hơn, Hà Nội muốn dùng lời lẽ của Dương Danh Dy để biện hộ cho CSVN về tội bán nước. Thực vậy, trả lời câu hỏi của Mặc Lâm về thái độ quá mềm yếu của CSVN khi đàm phán vấn đề biên giới với Trung Quốc Dương Danh Dy cho rằng: “*Bây giờ cũng không thể kết tội ai được, bởi vì nó là chuyện lịch sử rồi. Chúng ta có một số điều hứa. Tôi biết rất rõ những điều hứa này của ta. Ta có những điều hứa trong vấn đề biển Đông. Cái hứa của ta lúc đó thì có những nguyên nhân là do chúng ta bệnh Trung Quốc, có những nguyên nhân do chúng ta dốt, chúng ta không hiểu gì cả*”

Mặt khác, ngu dốt xuất phát từ chế độ Hà Nội và do Dương Danh Dy minh thị xác nhận không là hồ sơ ngu dốt duy nhất của CSVN. Dư luận còn nhớ: Ngày 08/05/09, tại thành phố Geneva, Thụy Sĩ, Hội Đồng Nhân quyền của LHQ đã nhóm họp với mục đích kiểm điểm vấn đề nhân quyền tại Việt Nam. Vào dịp này, ông Phạm Bình Minh, thứ trưởng ngoại giao của CSVN đã khai trình rằng chính sự ngu dốt là nguyên nhân khiến chế độ Hà Nội chà đạp nhân quyền tại Việt Nam. Nguyên văn lời khai trình kia như sau: “*Trình độ nhận thức của bộ phận nhà nước, kể cả trung ương và địa phương về quyền con người còn nhiều hạn chế: không chỉ không nắm được các qui định của luật pháp quốc tế, nghĩa vụ của Việt Nam với tư cách là quốc gia thành viên của công ước quốc tế về quyền con người mà đôi khi còn nắm không chắc các qui định của luật pháp và chủ trương chính sách của nhà nước, do vậy có nơi, có lúc còn để xảy ra các vụ vi phạm, làm hạn chế và ảnh hưởng đến việc thụ hưởng quyền của người dân.*”

Khi bị thẩm vấn về một tội phạm với đầy đủ bằng cứ hiển nhiên, bị can thường tự biện hộ bằng cách viện dẫn rằng đương sự là người bị bệnh tâm thần hoặc rằng đương sự đã hành động dưới tác động của tình huống bất khả kháng. Không ai được phép nhân danh sự ngu dốt để phạm pháp. Đó là nguyên tắc pháp căn hàng đầu của toàn bộ hệ thống luật pháp trong thế giới văn minh. Nó giúp cho luật pháp có hiệu lực cưỡng hành. Chế độ Hà nội: nhà cầm quyền tự nhận là đã độc chiếm đỉnh cao trí tuệ của loài người từ rất lâu, nay lại nêu bật tính ngu dốt của chính họ để biện minh cho tội ác bán nước, tội ác chà đạp nhân quyền. Đây là một sự kiện vừa kỳ quái, vừa thiếu tự trọng, vượt ra ngoài khả năng tưởng tượng của mọi người. Tuy nhiên, không phải ở đâu và bất kỳ lúc nào CS Hà Nội cũng khiêm cung trong vị trí ngu dốt. Lịch sử của đảng CSVN đã cho thấy đảng này có biệt tài nhảy múa giữa hai thái cực: bên này địa vị của kẻ cực quyền hách dịch, bên kia là vai trò mù mờ của một nô bộc ngu dốt.

Nhận định

Những khi dọc ngang trong hành động đàn áp đối lập, mua quan bán tước, cướp phá tài nguyên quốc gia, bóc lột tài sản của đồng bào, CSVN công khai tự nhận họ là cha mẹ của nhân dân.

Những khi phải đối mặt với núi tội ác quả tang, tội ác vô phương biện hộ: tội bán nước, tội chà đạp nhân quyền, CSVN lí nhí tự thú họ là kẻ nô bộc ngu dốt.

Không còn nghi ngờ gì nữa: ngu dốt của CSVN là ngu dốt của loài quỳ ma./.

Đỗ Thái Nhiên (<http://www.vietvusa.com>)